

KRAKOWIAK KOSYNIERÓW

Dalej, chłopcy, bierzmy kosy
I krzyknijmy razem:
Polsko, świetne twoje losy
Tym wrócim żelazem!
Albośmy to nie Krakusy,
Albośmy to jacy?
Nie masz ci to polskiej duszy
Jako Krakowiacy!
Dana moja, dana, Ojczyzno kochana!/bis

Nie płaczcie nas, cne dziewoje,
Że idziem na boje, —
Chociaż odniesiemy blizny,
Wszak to dla Ojczyzny.
Uszyjcie nam dwubarwiste
Chorągiewki czyste,
A od każdej się powali
Po tysiąc Moskali!
Dana moja, dana...

Precz dzisiaj taki, mospanie,
Co lękasz się boju, —
Lepszy ja w białej sukmanie,
Niż ty w Niemca stroju.
Dziś, kto pierwiej w boju stanie,
Ten jest mościpanie, —
Kto się kryje za okopem,
Nie wart być i chłopem!
Dana moja, dana...

Uciekajcie w stepy,
Rusy, Bo idą Krakusy!
I czarci was nie zasłonią
Przed ich dzielną bronią.
U Krakusa nie pomoże
Ani: Święty Boże!
Szablą liźnie, kulą gwiźnie,
Aż się Rus obliźnie!
Dana moja, dana...

Krakusy się nie ulęką,
Choć armaty jękną, —
Śmiałem sercem w boju staną
Za Polskę kochaną.
A gdy Moskali zbijemy
I do dom wrócimy,
Wtenczas krzyknem: —
Bogu chwała!
Polska nasza cała!
Dana moja, dana...